


INDENRIGSMINISTERIET

Folketingets Kommunaludvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato 17 SEP. 1992
Kontor 1. k.
Sag nr. 1992/10151-10
Sagsbeh. he

Under henvisning til Kommunaludvalgets skrivelse af 8. september 1992 (Alm. del - bilag 157) følger hermed i 80 eksemplarer besvarelsen af spørgsmål nr. 52.

Med venlig hilsen



Thor Pedersen

Jann Larsen

Indenrigsministeriet

1. kommunekontor

J.nr. 1992/10151-10

Den 17 SEP. 1992

Besvarelse af spørgsmål nr. 52 stillet af Folketingets
Kommunaludvalg til indenrigsministeren den 8. september
1992 (Alm. del - bilag 157)

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, hvilke regler (krav) om afvikling, der gælder for kommuner, som ved konkurs m.v. overtager aktiver, der som led i driften af kommuners almindelige virksomhed ikke lovligt må erhverves."

Svar:

Spørgsmålet forudsætter en situation, hvor en kommune bliver nødt til at modtage andre aktiver end penge ved udlodning i forbindelse med konkurs.

Konkursloven indeholder ingen udtrykkelige regler om, hvorledes dividende udbetales. For at sikre en fælles målestok for konkurskravene er det imidlertid forudsat, at boets værdier bliver realiseret og dividenden udbetalt kontant.

Justitsministeriet har overfor Indenrigsministeriet oplyst, at der ministeriet bekendt ikke er eksempler på, at dividende i et konkursbo er blevet udbetalt i form af andre aktiver end penge (løsøre, fast ejendom, værdipapirer m.v.).

Udlodning af andre aktiver end penge må under alle omstændigheder forudsætte, at alle parter er enige herom. En kommune vil således ikke efter konkurslovens regler kunne påtvinges at få udbetalt sin dividende i form af aktiver i stedet for kontant. For at opnå enighed mellem parterne må det endvidere forudsættes, at det pågældende aktiv udloddes til handelsværdien.

Der vil således næppe kunne foreligge en saglig kommunal interesse i, at kommunen ved konkursboets slutning - i stedet for at få udbetalt dividende af sit krav kontant - får udlagt dividenden i form af aktiver.

Uden for konkurssituationen kan der imidlertid forekomme tilfælde, hvor en kommune kan være berettiget til at overtage aktiver, den normalt ikke lovligt må erhverve.

Fra Indenrigsministeriets praksis kan nævnes en sag, hvor en kommune havde lovbestemt panteret i en erhvervsejendom, der var sat på tvangsauktion, og hvor kommunen overtog ejendommen, da ingen andre bød tilstrækkeligt til at dække kommunens krav. Indenrigsministeriet udtalte i den pågældende sag, at kommunens overtagelse af ejendommen som ufyldestgjort panthaver var lovlig, såfremt formålet med kommunens overtagelse var at afværge et tab for kommunens kasse.

Ministeriet udtalte videre i den pågældende sag, at kommunen efter auktionen måtte tage de nødvendige skridt til på bedst mulig måde at afhænde ejendommen.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå lignende situationer, hvor overtagelse af andre aktiver end fast ejendom må anses for at være en fornuftig og rimelig disposition, som led i kommunens varetagelse af sine økonomiske interesser.

Kommunen må da - som i tilfældet med den faste ejendom - tage de nødvendige skridt til at afhænde aktivet på bedst mulig måde.

Hvad der er den bedst mulige måde at afhænde et aktiv på, vil afhænge af de konkrete omstændigheder. Der kan derfor ikke angives generelle regler for hvilke krav, der må stilles i forbindelse med afhændelsen. Kommunen må afhænde

aktivet under hensyn til, at der ved afhændelsen skal søges opnået den bedst mulige dækning af kommunens krav for dermed at imødegå den risiko for tab, der begrundede overtagelsen af aktivet.